

BACKGROUND REPORT

PRAGUE PRAŽSKÝ
STUDENT STUDENTSKÝ
SUMMIT

WTO

Základní informace o WTO

1. Úvod

Světová obchodní organizace (*World Trade Organization*, WTO) je mezinárodní institucí globálního rozsahu sídlící ve švýcarské Ženevě, která má za úkol vytvářet pravidla mezinárodního obchodu a také zajistit jejich dodržování. Její vznik je spjat s rokem 1994, kdy se během tzv. Uruguayského kola vyjednávání v rámci Všeobecné dohody o clech a obchodu (*General Agreement on Tariffs and Trade*, GATT) jednotliví účastníci dohodli na ustanovení mezinárodní organizace, která by dohlížela na mezinárodní obchod a na otázky s ním spojené. Fungovat začala k 1. lednu 1995.¹ V současnosti WTO sdružuje 157 členů. Jako zatím poslední k organizaci přistoupili v druhé polovině srpna 2012 Vanuatu a Rusko.

2. Všeobecná dohoda o clech a obchodu

Všeobecná dohoda o clech a obchodu vznikla z poválečných vyjednávání o hospodářských otázkách. Sjednána byla v roce 1947 (dnes proto nese označení GATT 1947) a účinnosti nabyla 1. ledna následujícího roku. Na rozdíl od současné WTO měl GATT statut mnohostranné dohody, nikoliv mezinárodní organizace, stejně jako užší působnost – WTO se dnes kromě obchodu zbožím zabývá i obchodem službami nebo obchodními aspekty práv duševního vlastnictví.

Všeobecná dohoda fungovala na základě několika hlavních principů. Prvním byla zásada nediskriminace, což znamená, že všechny smluvní strany si byly rovny. Tato zásada je známa pod názvem doložka nejvyšších výhod. Ta klade důraz na to, aby všechny výhody dohodnuté mezi dvěma zeměmi, se automaticky vztahovaly i na ostatní smluvní strany. Druhý a neméně důležitý princip představovala zásada národního zacházení, která zajišťovala stejné nakládání každého státu s výrobky domácími i zahraničními. Mezi další zásady patřila např. nutnost konzultace a pokojného urovnávání sporů. Také bylo ujednáno, že pokud se některá země rozhodne zvýšit cla nad dohodnutou úroveň, plyne z toho povinnost uhradit obchodním partnerům způsobenou ekonomickou újmu.²

2.1 Uruguayské kolo

Od počátku bylo jasně dané, že jednou z priorit GATT je shodnout se na podmínkách vzniku mezinárodní obchodní organizace. Kromě tohoto cíle byly stanoveny i některé další – snaha čelit protekcionistickým tlakům, liberalizovat mezinárodní obchod a vylepšit mnohostranný mezinárodní obchodní systém (do této doby reprezentovaný právě dohodou GATT) rozšířením jeho působnosti a pravidel.³

V rámci Dohody o zřízení WTO bylo přijato několik dílčích úmluv, jež upravují oblasti, ve kterých se WTO pohybuje. Do dohody byla včleněna aktualizovaná Všeobecná dohoda o clech a obchodu (označovaná jako GATT 1994). GATT 1994 zahrnuje veškerá ustanovení GATT 1947, avšak i s úpravami či doplňky začleňujícími tuto dohodu do systému ostatních

¹ Žák M. a kol. – *Velká ekonomická encyklopedie*, Linde, Praha, 1999.

² Samuelson P. A., Nordhaus W. A. – *Ekonomie*, Svoboda, Praha, 1992.

³ Jung Z., Průša M. – *Výsledky Uruguayského kola a jejich význam pro Českou republiku*, ÚMV, Praha, 1994.

dohod. Zařazení této dohody pod křídla mezinárodní organizace a také některé aktualizace bylo nezbytné vzhledem k novým podmínkám mezinárodního obchodu. V podobném smyslu byla uzavřena Všeobecná dohoda o obchodu službami (*General Agreement on Trade in Services, GATS*), zohledňující stále rostoucí význam služeb v mezinárodním obchodě. „*Je to vůbec první mnohostranná dohoda tohoto druhu, která nemá předchůdce a nenavazuje na žádné dřívější ujednání.*“⁴

Dalším dokumentem, který vznikl z vyjednávání Uruguayského kola, byla Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (*Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, TRIPS*). Ta se zabývá jednotlivými druhy práv k duševnímu vlastnictví jako např. autorskými právy, ochrannými známkami, patenty nebo třeba obchodním tajemstvím. „U těchto práv vytváří dohoda základní úroveň ochrany, kterou musí všichni členové respektovat, současně ale ponechává jednotlivým členům volnost uplatnit ve svých zemích širší ochranu.“⁵

Aktivity WTO se samozřejmě v průběhu času nezastavily u těchto smluv poskytujících základní rámec. Působení WTO je možné rozdělit na dvě velké větve. Jednu tvoří běžná činnost WTO – v zásadě jde o implementaci, dodržování a výkon existujících smluv a dohod. V rámci běžného fungování se schází řada orgánů, výborů a pracovních skupin (viz kapitola 2). Druhou větev tvoří tzv. negociační oblast, která má za cíl sjednávat další liberalizaci mezinárodního obchodu (snižování cel, omezování regulace, atd.) v rámci existujících dohod, či vytvářet nová pravidla ve formě nových dohod. V současné době tato větev vyjednává na základě mandátu Rozvojového programu z Dohá (*Doha Development Agenda, DDA*).

3. Struktura WTO

3.1 Sekretariát a generální ředitel

Sekretariát WTO poskytuje organizační, administrativní i technické zázemí celé organizaci. V čele Sekretariátu stojí generální ředitel. Ten má spíše poradní funkci a jeho povinností je dohlížet na to, zda se při jednání dbá všech zásad organizace. Zásadními pravomocemi tedy nedisponuje. Současným generálním ředitelem je bývalý evropský komisař pro obchod, Francouz Pascal Lamy (ve funkci od roku 2005, konec funkčního období bude v druhé polovině roku 2013, již nebude kandidovat na znovuzvolení).

3.2 Ministerské konference

Ministerská konference je vrcholným orgánem WTO. Dle stanov se koná alespoň jednou za dva roky (v historii nebyly stanovy dodrženy pouze jednou, když se Konference neuskutečnila v roce 2007) a účastní se jí delegace všech členů většinou v čele s ministrem zodpovídajícím za obchod. Konference má zásadní vliv na chod organizace a na rozhodnutí, která jsou přijímána. Je oprávněna rozhodovat ve všech otázkách, které se týkají

⁴ Šroněk I. – *Světová obchodní organizace*, druhé vydání, VŠE, Praha, 1999.

⁵ Šroněk I. – *Světová obchodní organizace*, druhé vydání, VŠE, Praha, 1999.

mnohostranných obchodních jednání a dohod. Mezi její kompetence patří i právo jmenovat Generálního ředitele. V praxi Ministerská konference stanovuje vizi dalšího vývoje organizace a jednání, dává instrukce Generální radě, případně podřízeným orgánům k výkonu určitých úkolů, které mají napomoci dalšímu pokroku za účelem naplňování základních cílů WTO.

3.2.1 Přehled Ministerských konferencí

První Ministerská konference se konala během prosince roku 1996 v Singapuru. Předmětem jednání byla například úloha tehdy nově vzniklé WTO, regionální dohody, možnosti přístupu nových členů nebo rozvojový aspekt. Konference otevřela nová témata jako vztah obchodu a investic nebo vztah obchodu a hospodářské soutěže. Tato témata začala být později známá jako tzv. singapurská. Druhá Konference ministrů se uskutečnila v květnu 1998 v Ženevě a další pak v Seattlu na přelomu listopadu a prosince 1999. Ani jedna však výrazněji nezasáhla do světového dění. Jen Konferenci v Seattlu doprovázely protesty aktivistů, vyjadřujících nesouhlas s jednáním a dohodami WTO.

Jako jednou z klíčových Konferencí ministrů se tak ukázala být ta, která probíhala během listopadu roku 2001 v katarském hlavním městě Dohá (Dauhá). Zde byla zahájena mnohostranná jednání o tzv. Rozvojové agendě z Dohá (*Doha Development Agenda, DDA*), která prosazuje tzv. rozvojový aspekt. Tím se rozumí činnosti, které zvýhodňují nejméně rozvinuté a rozvojové země s cílem je v co možná nejkratší době plnohodnotně zapojit do světového obchodního systému. Mezi tyto činnosti patří např. reforma obchodu zemědělstvím, liberalizace a usnadňování obchodu nebo otázky životního prostředí související s obchodními prvky.

Problematika, kterou se DDA zabývá je poměrně široká, mezi tu nejznámější ovšem patří agrární reforma, tzv. NAMA (liberalizace obchodu nezemědělskými výrobky), liberalizace obchodu službami, některé prvky Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS), usnadňování obchodu (celní procedury apod.), problematika obchodu a životního prostředí, pravidla mnohostranného obchodu (antidumping, preferenční dohody a subvence a vyrovnávací opatření). Nedílnou součástí každé problematiky jsou tzv. implementační otázky, čili nutnost úprav nebo změny výkladu některých ustanovení stávajících dohod a ustanovení WTO.

Následující konference v mexickém Cancúnu v září 2003 nebyla úspěšná a nepodařilo se během jejího jednání dosáhnout konsensu v hlavních otázkách. Největším problémem při projednávání těchto bodů byl spor mezi zástupci rozvojových a rozvinutých zemí. V roce 2005 hostil konferenci ministrů Hongkong. Během setkání docházelo opět k obtížím při pokusu o jednomyslnou shodu. Nakonec byla přijata Deklarace ministrů, umožňující pokračovat v mnohostranném jednání, která se týká zvláštního zacházení s rozvojovými zeměmi. Následná Ministerská konference proběhla v Ženevě v roce 2009. Tato Konference byla spíše „udržovacího charakteru“ v oblasti negociací DDA i v běžné činnosti WTO.

DDA z roku 2001 představuje aktuální a důležité téma pro Světovou obchodní organizaci, protože se o ní jedná dodnes. Jednání o DDA v průběhu poslední dekády zasáhly

dva zásadní procesy, které významně ovlivnily dosavadní neúspěch jednání. Prvním byla výrazná emancipace několika velkých rozvojových členů, kteří sice mají velkou ekonomickou sílu, ale zároveň požadují zacházení jako nevyspělé rozvojové země. Druhým procesem bylo vypuknutí a trvání finanční a hospodářské krize, v rámci níž se spíše hasily požáry, než aby byl sklon k další liberalizaci.

Poslední setkání WTO na nejvyšší úrovni (nejednalo se ovšem o standardní ministerskou konferenci), kde se členové velmi přiblížili dokončení DDA, proběhlo ve švýcarské Ženevě v létě roku 2008. Ač jednání jako taková neuspěla, bylo i přesto dosaženo určitého pokroku při shodě všech zúčastněných stran na 18 z 20 sporných bodů agendy. Hlavní problémy se nakonec ukázaly při projednávání tzv. zvláštních ochranných mechanismů (*Special Safeguard Mechanism, SSM*), vztahujících se na rozvojové země. Hlavní aktéři, USA a EU na straně jedné a Čína s Indií na straně druhé, nebyli schopni dosáhnout společného kompromisu. Od tohoto momentu se spíše zdá, že se dosavadní výsledky jednání drolí mezi prsty vyjednávačů, než aby bylo postupováno dále k cíli.

Prozatím poslední epizoda dějin ministerských konferencí se uskutečnila na přelomu listopadu a prosince 2011, kdy se v Ženevě konala osmá Ministerská konference WTO, pod názvem „WTO, multilaterální obchodní systém a současné globální ekonomické prostředí“. Tato konference byla zaměřena na průběh a další vývoj ekonomické krize, avšak již s důrazem na ekonomické zapojení pokud možno celé planety - to vše pod třemi principy: plná participace, komplexnost a transparentnost. Tato konference se nepatřila mezi negociační, nicméně dosáhla jistých úspěchů v rámci běžné agendy WTO. Mezi největší lze zařadit dokončení jednání trvajících 19 let a přizvání Ruské federace k členství ve WTO.⁶

3.3 Generální rada

Práci organizace mezi jednotlivými konferencemi řídí Generální rada, která je stejně jako ministerská konference tvořena všemi členy WTO a představuje druhý hlavní orgán. Koordinuje veškeré činnosti organizace v době, kdy se nekoná ministerská konference. Podle potřeby se schází několikrát do roka.

Vytvořením WTO jako organizace se nejen podařilo rozšířit jednání a činnost na několik dalších oblastí obchodu (viz níže) a fórum pro diskusi o aktuálních otázkách souvisejících s obchodem, podařilo se také vytvořit systém, který podchycuje problémy z hlediska prevence, diskuse i řešení případných sporů. Pomyslný dům WTO tak stojí na třech pilířích stejné důležitosti a vyrovnanosti (mezi těmito pilíři neexistuje vztah podřízenosti a nadřízenosti, všechny tři zasedají jako formace Generální rady).

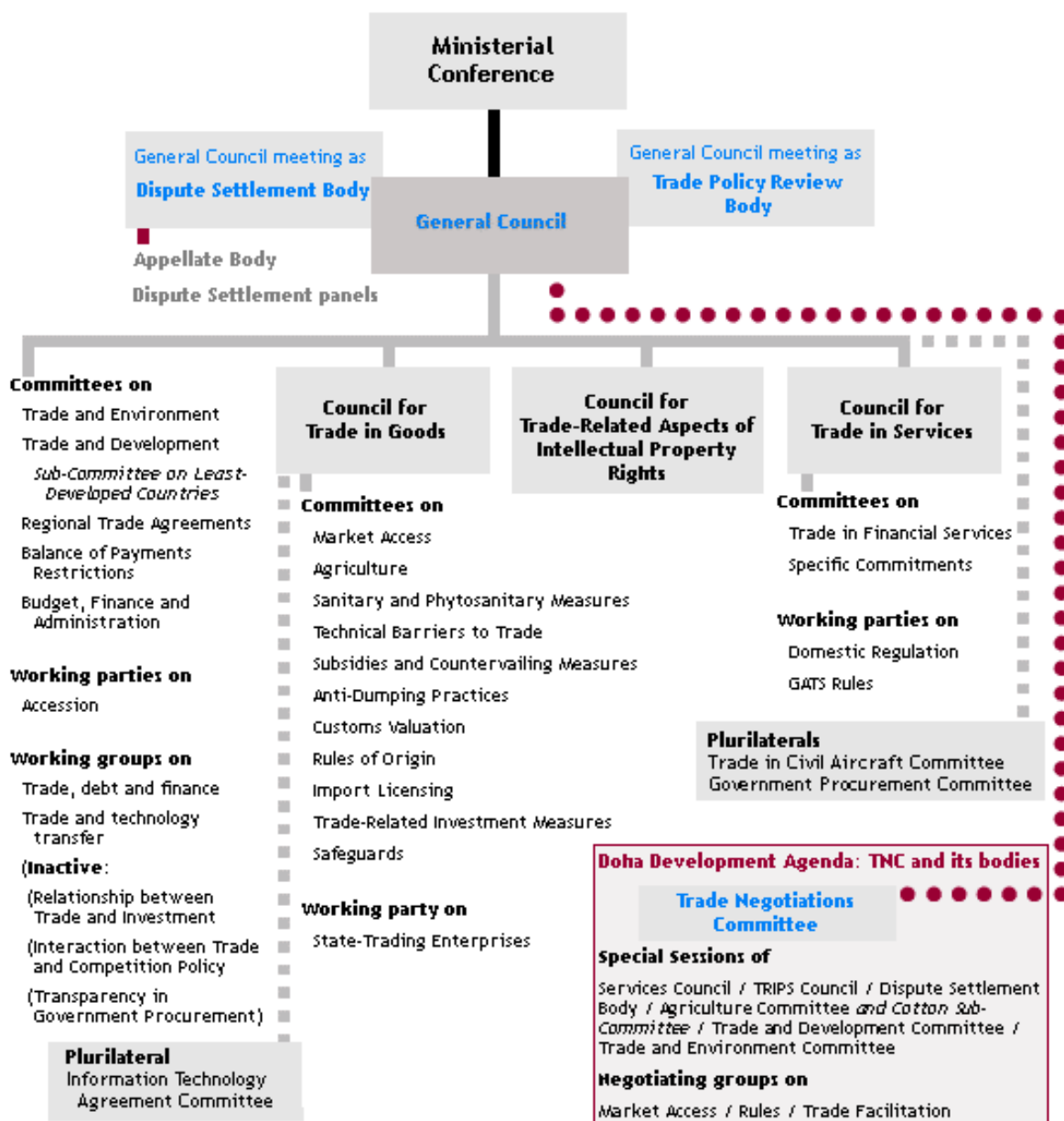
Pilířem jakési prevence či „peer pressure“ je Orgán pro prověrky obchodních politik (*Trade Policy Review Body, TPRB*), který slouží jako fórum, kde mají všichni členové možnost se pravidelně (od každých dvou let pro čtyři největší členy, přes čtyři roky po významné hráče až po každých šest let pro členy nejmenší) vyjádřit pochvalně i kriticky k obchodním

⁶ Další informace: <http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/minist_e.htm>, datum ověření: 19. 8. 2012.

politikám, jednotlivým opatřením a fungování v praxi prověřovaného člena a požadovat vyjasnění některých aspektů jeho obchodní politiky. Řádnou činnost zajišťují Generální radě podřízené a zodpovědné orgány (viz níže). Tento druhý pilíř představuje především fórum pro diskusi o problémech obchodní politiky, pro hledání technických řešení, pro transparentnost a kompletní monitoring dodržování závazků.

Orgán pro řešení sporů (*Dispute Settlement Body*, DSB) představuje třetí pilíř. Jeho úkolem je napravovat a řešit neshody, které vznikají mezi jednotlivými vládami v průběhu jednání. Odstraňování sporů je poměrně složitý proces a značně se odvíjí od různých příčin sporů. Přes svá úskalí se DSB projevuje jako nenahraditelný prvek fungování WTO a činí z WTO jedinou mezinárodní organizaci, která je schopna dodržování svých dohod efektivně vynuocovat

3.4 Ostatní orgány WTO

Orgány WTO pracující na nižší úrovni představují rady, výbory, pracovní skupiny a podvýbory. Tyto pracovní orgány se zabývají problematikou tří pilířů Světové obchodní organizace – obchodu zbožím, obchodu službami a právy k duševnímu vlastnictví. V poslední době se minimálně na úroveň těchto tří pilířů dostává i pilíř zabývající se problematikou obchodu a rozvoje, ten je zastřešen Výborem pro obchod a rozvoj. Rada pro obchod zbožím, Rada pro obchod službami a Rada pro aspekty práv k duševnímu vlastnictví se tedy orientují na otázky vymezené příslušnými dohodami (GATT 1994, GATS a TRIPS).⁷ Rady také dle potřeby zřizují další podřízené orgány. Výše zmíněný Výbor pro obchod a rozvoj stojí mimo tyto tři Rady a podléhá přímo Generální radě. Přímo Generální radě jsou zodpovědné i další výbory či pracovní skupiny, například Pracovní skupina pro obchod a transfer technologií, Pracovní skupina pro obchod, dluh a finance, Pracovní skupiny pro přístup nových členů či Výbory participantů vícestranných dohod.

Samostatnou skupinu podléhající Generální radě tvoří Výbor pro obchodní vyjednávání, jehož předsedou je generální ředitel WTO, a jemu podléhající zvláštní zasedání některých výborů a negociační skupiny. Zatímco výše popsané rady, výbory a pracovní skupiny mají za úkol vykonávat řádnou činnost WTO, funkce zvláštního zasedání a negociační skupiny je postupovat kupředu v negociacích, v nynější době tedy vyjednávat na základě mandátu DDA.

4. Vyjednávací skupiny

V rámci vyjednávání ve WTO utvářejí podle podobných zájmů skupinky států formální či neformální aliance. Zajímavostí WTO je, že aliance, které na její půdě fungují, nejsou vždy založeny na regionálních integracích, ale vytvářejí se na základě zájmu v jednotlivých oblastech obchodu, přičemž státy jsou většinou členy více uskupení zároveň. Problémy většinou vyvolávají aktivní rozvojové země, jako např. Indie, Indonésie, nebo Argentina, které obvykle přísluší k několika různým aliancím. To může v některých případech způsobit tzv. krizi identity v případě, že jednotlivé skupiny, kterých je stát členem, zastávají různá stanoviska. Při jednáních je tak místy velice problematické určit skutečnou pozici dané země, případně jaká je její míra loajality vůči jednotlivým uskupením.

4.1 Skupiny hlavních hráčů

Jedná se o velmi neformální skupiny hlavních hráčů s výrazně odlišnými zájmy. Tyto skupiny se scházejí z iniciativy některého z předsedů, generálního ředitele či v dobách složitých i z vlastní iniciativy. Jedná se o seskupení, které se snaží najít společné možnosti řešení (tzv. *landing zones*), které následně prezentuje širšímu sboru členů. Historicky hrál rozhodující roli uskupení tzv. Quad skupina⁸, která se postupem času rozrůstala na G5 a G6.

⁷ Kalínská E., Petříček V. a kol. – *Mezinárodní obchod I.*, VŠE Praha, 2005.

⁸ Tato skupina byla především v období GATT jedním z hlavních tvůrců posunů v jednání, představovala klíčového partnera pro vyjednávání prakticky čehokoliv; nebylo-li téma projednané se skupinou, neměla příliš šanci na úspěch.

Právě G6 obsahující EU, USA, Japonsko, Čínu, Indii, Brazílii (a popřípadě i Jižní Afriku, Austrálii či Kanadu) je nejužším rozhodujícím tělesem při projednávání či před-jednávání ve WTO. Je velkou otázkou, jak tímto uskupením zamíchá vstup Ruska, které bude mít pravděpodobně snahu se aktivně účastnit jednání, ale na druhou stranu bude vyjednávat se statusem vyspělé ekonomiky.

Speciálním formátem zástupců hlavních vyjednávacích aliancí je tzv. *Green room* – uskupení, které pravidelně svolává generální ředitel, čítající přibližně 30 členů, byť se jednotliví členové mění i na základě kvalit jednotlivých velvyslanců či aktivity jednotlivých zemí v rámci WTO a v rámci příslušných regionálních a zájmových uskupení. Samozřejmě hlavní hráči jsou přizýváni vždy. Zasedání v rámci *Green room* je fórem, které má za cíl dojednat již předjednané záležitosti a ty pak prezentovat na mnohostranné úrovni.

Tento postup jednání má dvě zásadní podmínky a jednu velkou nevýhodu. Podmínkami jsou fungující intenzivní kuloární jednání navzájem i s nečleny užších skupin, stejně jako vůle všech zúčastněných k dohodě (na takto neformálních jednáních se důvod pro neshody vždy najde). Zásadním problémem je, že výsledek takových jednání může být menšími členy odmítnut na základě netransparentnosti a nezahrnutí všech členů do rozhodovacího procesu. Tato jednání jsou tak velmi citlivá a často zaberou více času a úsilí než by se na první pohled mohlo zdát.

5. Závěr

Primárními cíli WTO je uvolňování světového trhu omezováním protekcionismu, poskytnutí místa pro obchodní jednání mezi jednotlivými členskými státy a jeho organizace nebo urovnávání obchodních sporů mezi členy. Mezi další cíle patří zvýšení životní úrovně v členských státech, dosažení plné zaměstnanosti, růst reálného důchodu a efektivní poptávky, celkové zvýšení výroby s optimálním využitím světových zdrojů a trvalý rozvoj. Těchto cílů se organizace snaží dosáhnout právě konstruktivním jednáním a vytvářením mnohostranných dohod a závazných pravidel, ale i třeba sledováním a analýzou národních obchodních politik členských států nebo v případě potřeby užší spoluprací s ostatními mezinárodními organizacemi.

Doporučené prameny k prostudování a tvorbě stanoviska:

- WorldBank - www.worldbank.org
 1. Světová banka (Skupina světové banky) - Hlavním cílem jedné z nejvýznamnějších mezinárodních hospodářských organizací je snížení chudoby ve světě posilováním ekonomik rozvíjejících se a méně rozvinutých zemí. V souladu s Rozvojovými cíly tisíciletí usiluje o zlepšení životní úrovně lidí prostřednictvím podpory hospodářského růstu a rozvoje.

2. Projects and Operations – Country focus reports –
<http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/PROJECTS/0,,menuPK:115635~pagePK:64020917~piPK:64021009~theSitePK:40941,00.html#CountryReports> -
informace o projektech fungujících na území vybraného státu (humanitární projekty, rozvojová spolupráce...) – možnost vyhledat i přes mapu projektů
<http://maps.worldbank.org/>
 3. Countries
-<http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/COUNTRIES/0,,pagePK:180619~theSitePK:136917,00.html#e> – informace, projekty, aktivity WB na území daného státu
 4. Data and Research -
<http://econ.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/EXTDEC/0,,menuPK:476823~pagePK:64165236~piPK:64165141~theSitePK:469372,00.html> – data a statistiky WB podle států, regionů či témat
 5. Topics – články a informace o rozvojových tématech -
<http://www.worldbank.org/html/extdr/thematic.htm>
- UNCTAD - www.unctad.org
 1. United Nations Conference on Trade and Development – hlavní náplní je integrace rozvojových zemí do světového ekonomického systému
 2. UNCTAD STAT – číselné ekonomické údaje k rozvojovým problematikám (lze dohledat v absolutních číslech či v procentuálních podílech) -
 - IMF (Mezinárodní měnový fond) - www.imf.org
 1. Mezinárodní organizace, kladoucí si za cíl zprostředkovávání mezinárodní měnové spolupráce, podporu stability směnných kurzů a prostřednictvím půjček podporovat státy, které se dostanou do ekonomických potíží.
 - OECD - www.oecd.org
 1. Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj je mezivládní organizace 34 hospodářsky nejvyspělejších států světa, které přijaly princip demokracie a tržní ekonomiky.
 2. Na portálu lze kromě jiného nalézt spolehlivé nejen hospodářské statistické údaje téměř o všem, co hledáte.
 - Europa.eu - www.europa.eu
 1. Web Europa.eu je oficiální portál Evropské unie určený především pro obyvatele členských států.

- CIA - www.cia.gov, <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/index.html>
 1. Přehled základních historických, demografických, ekonomických a dalších mezinárodních údajů o 267 mezinárodních subjektech

Seznam použitých zdrojů:

Cihelková E. a kol., *Světová ekonomika. Nové jevy a perspektivy*, C. H. Beck, Praha, 2006, 319 str.

Jung Z., Průša M., *Výsledky Uruguayského kola a jejich význam pro ČR*, ÚMV Praha, 1994, 75 str.

Kalínská E., Petříček V. a kol.; *Mezinárodní obchod I.*, VŠE Praha, 2005, 232 str.

Samuelson P. A., Nordhaus W. A.; *Ekonomie*, Svoboda, Praha, 1992, 775 str.

Šroněk I., *Světová obchodní organizace*, druhé vydání, VŠE Praha, 1999, 69 str.

Štěřbová L., *Aktuální otázky vývoje Světové obchodní organizace*, VŠE Praha, 2001, 61 str.

Žák M. a kol., *Velká ekonomická encyklopedie*, Linde, Praha, 1999, 887 str.

Autor: Martina Brázdová

Imprimatur: Zuzana Netolická, Matúš Škorík

Jazyková úprava: Lucie Gregůrková, Tomáš Konečný, Veronika Maurerová, Markéta Melicharová.

Odborná spolupráce: Jan Walter

Grafická úprava: Jan Hlaváček

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky pro potřeby XVIII. ročníku Pražského studentského summitu.

© AMO 2012

Model OSN

Asociace pro mezinárodní otázky,

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel./fax: +420 224 813 460,

e-mail: summit@amo.cz,

IČ: 65 99 95 33

»www.amo.cz«

»www.studentsummit.cz«

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

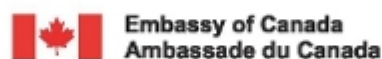
Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

Za podpory

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Pražský studentský summit
projekt Asociace pro mezinárodní otázky